

NEMZETI ADÓ- ÉS VÁM HIVATAL
Központi Hivatala
Ügyfélkapcsolati és Tájékoztatási Főosztály

Iktatószám: 3708006437

Ügyiratszám: 3708276979

Ügyintéző: dr. Kovács-Kozma Zs.

Tárgy: el nem ismert számlák

Dr. Fülöp Péter
ügyvéd
részére

DR. FÜLÖP PÉTER ÜGYVÉDI IRODA

Budapest
Szervita tér 4. II./1.
1052

Tisztelt Ügyvéd Úr!

Tárgyban jelzett, főosztályunkhoz 2012. március 19-i keltezéssel küldött, valamint a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz 2012. május 4-i keltezéssel küldött, onnan válaszára az adóhivatalhoz továbbított megkereséseire az alábbi tájékoztatást adom.

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa-törvény) 55. § (1) bekezdése alapján az adófizetési kötelezettséget annak a ténynek a bekövetkezése keletkezteti, amellyel az adóztatandó ügylet tényállásszerűen megvalósul. Az Áfa törvény ezt a tényt teljesítésnek nevezi. A törvény 56. §-a szerint a fizetendő adót, ha e törvény eltérően nem rendelkezik a teljesítéskor kell megállapítani.

Tehát, amennyiben egy ügylet a felek között teljesítettnek tekintendő és arra vonatkozóan az Áfa törvény szerinti teljesítés is bekövetkezik, akkor az adófizetési kötelezettség is beáll, még abban az esetben is, ha a felek között a teljesítés egyes kérdéseiben, illetve a számlázásban vita van, illetve, akkor is, ha a megrendelő a teljesítést elismerte ugyan, de valamilyen oknál fogva nem tud, vagy nem akar fizetni.

Tekintettel arra, hogy a beadványban építőipari munkákról van szó, feltehetően a felek között építési szerződés alapján történik a munka végzése. Az építési szerződés alapján a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 402-405. §-ai szerint a vállalkozó a munka elvégzésére, a megrendelő pedig annak átvételére és díj fizetésére köteles. Amennyiben tehát, a

vállalkozó készre jelenti a munkát, akkor a megrendelő annak átvételére köteles, amennyiben az megfelel a felek közötti szerződésben foglaltaknak. Amennyiben a munkát a megrendelő nem veszi át, akkor sem polgári jogilag, sem Áfa törvény szerint nem történik teljesítés, tehát a számla kibocsátásának sincs jogalapja. A teljesítés elfogadása a munkának, illetve egyes részeinek műszaki átadás-átvétele során történik, amelyről írásos dokumentum készül.

A Ptk. 405. § (4) bekezdése külön rendelkezik arról is, hogy nem tagadható meg az átvétel a szolgáltatás olyan jelentéktelen hibái, hiányai miatt, amelyek más hibákkal, hiányokkal összefüggésben, illetve kijavításukkal, pótlásukkal járó munkák folytán sem akadályozzák a rendeltetészerű használatot.

Amennyiben a megrendelő átveszi a munkát, akkor megtörténik a polgári jogi teljesítés, és amennyiben a felek más feltételt a teljesítés elé nem támasztottak, akkor az Áfa törvény szerinti teljesítés is bekövetkezik és áfa fizetési kötelezettség keletkezik.

Az Áfa törvény 159. § (1) bekezdése szerint az adóalany köteles, **ha az Áfa törvény másként nem rendelkezik**, az Áfa törvény hatálya alá tartozó termékértékesítéséről, szolgáltatásnyújtásáról a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője részére, ha az az adóalanytól eltérő más személy vagy szervezet, számla kibocsátásáról gondoskodni.

Az egyébként teljesített ügyletről kibocsátott számlát, amelyet vitat az ügyfél nem lehet sztorizálni ezen oknál fogva, hanem a megállapodásra kell törekedni, illetve amennyiben ez nem lehetséges, akkor polgári peres úton kell a vitás kérdéseket rendezni. A megállapodásig, illetve a bíróság döntéséig pusztán az ellenérték vitatása okán nem lehet a számlát módosítani. A lényeg, hogy amennyiben a teljesítés megtörtént, és azt a megrendelő elfogadta, akkor az ügyletről kibocsátott számla nem sztorizálható, kivéve az érvénytelenség esetét, ezt azonban bíróságnak kell kimondania.

A kibocsátott számla utólagos helyesbítése, vagy érvénytelenítése csak az Áfa törvény 77. §-ában foglalt esetek fennállása esetén jöhet szóba:

- az ügylet érvénytelensége jogcímén, vagy
- az ügylet hibás teljesítése jogcímén, vagy
- amennyiben a teljesítést követően válik nyilvánvalóvá, hogy tévesen, a szerződő felek által megállapodottnál magasabb ellenértéket számláztak ki, illetve
- ha az ügyletre előleget fizettek és azt a teljesítés hiánya miatt részben, vagy egészben visszafizetik.

Egy már elismert teljesítés esetén tehát építési szerződés esetén a hibás teljesítés a legjellemzőbb eset az utólagos helyesbítésre, azaz, ha jogos minőségi kifogás esetén árengedményt ad a szolgáltatás nyújtója.

A **számvetési elszámolás** tekintetében a számvetelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.) 72. §-ának (2) bekezdés a) pontja értelmében az "értékesítés nettó árbevétele magában foglalja a vevőnek a szerződésben meghatározott feltételek szerinti teljesítés alapján kiállított, elküldött, a **vevő által elismert, elfogadott számlában** rögzített vagy a készpénzben kapott - általános forgalmi adót nem tartalmazó - ellenértékkel egyező árbevételt". A leírtak alapján az árbevételt csak

- a szerződés szerinti **teljesítés** időszakában,
- a szerződésben meghatározott feltételek szerinti **teljesítés** alapján,
- a **vevő által elismert, elfogadott számlában** rögzített - általános forgalmi adót nem tartalmazó - összegben szabad elszámolni.

A Sztv. 29. § (1) bekezdése tartalmazza továbbá a követelések általános, a 29. § (2) bekezdése pedig – az áruszállításból, szolgáltatásnyújtásból származó – vevőkövetelések tartalmi meghatározását. E szerint csak a szerződés alapján jogszerű, a vállalkozó által már **teljesített**, s a vevő által **elismert** fizetési igények mutathatók ki a mérlegben követelésként.

Amennyiben a vevő elismerte a részére teljesített áruszállításból, szolgáltatásnyújtásból eredő pénztartozását (ez a gyakorlatban történhet oly módon is, hogy a teljesített áruszállításról, szolgáltatásnyújtásról a vevő felé benyújtott számlával kapcsolatosan a vevő **a számlán rögzített határidőig** nem emelt kifogást), akkor a szállító könyveiben a teljes összeg vevőkövetelésként mutatandó ki.

Amennyiben a vevő a teljesítést nem, vagy nem teljes összegben **ismerte el** (véltetően a számlában rögzített határidőig, megjegyezve továbbá, hogy az értékesített termék, vagy nyújtott szolgáltatás esetleges átvétele még nem jelenti a teljesítés elismerését), akkor a szállító csak az elismert összeget mutathatja ki vevőkövetelésként.

A vevő felé kiállított számla ellenértéke – ha azt a beadványban szereplő esetben a vevő részben sem ismerte el, s ezt a számlán rögzített határidőig közölte - a könyvviteli elszámolásokban sem árbevételként, sem követelésként nem szerepeltethető.

Amennyiben követelésük jogosságát szerződéssel alá tudják támasztani, akkor meg kell indítani a peres eljárást. Azonban a peres eljárás megindítása sem jogcím arra, hogy a vitatott összeget árbevételként kimutassák, mivel könyvelni csak a jogerős bírósági határozat alapján lehet, az abban foglaltaknak megfelelő, megítélt követelés számlája alapján [Sztv. 29. (8)].

Fentiek alapján tehát, amennyiben az elvégzett építőipari szolgáltatást a megrendelő műszaki átadás-átvétel során átvette, akkor az ügyletet teljesítő számla kibocsátására és az adó megfizetésére köteles. Amennyiben a számla összegét vitatja a megrendelő, akkor annak rendezéséig ezen okból a számlát nem lehet érvényteleníteni, bár a számviteli törvény az ilyen követeléseket nem engedi az eszközök között nyilvántartani.

Tájékoztatom, hogy az Áfa törvény és a számviteli törvény közötti nyilvántartási és elszámolása ellentmondás feloldása érdekében egyeztetést kezdeményeztem a Nemzetgazdasági Minisztériummal, amely egyeztetés lezárását követően annak eredményéről haladéktalanul tájékoztatni fogom. Addig is kérem szíves türelmét az egyeztetés esetleges elhúzódásáért.

Az Alkotmánybíróság 60/1992. (XI. 17.) AB határozatában rögzítettekkel összhangban tájékoztatom, hogy a válaszlevélben részletezettek szakmai véleménynek minősülnek, kötelező jogi erővel nem bírnak.

Budapest, 2012. július "05"

Tisztelettel:

Erről értesülnek:

1. a címzett
2. NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága
3. a központi irattár